

La possibilitat d'elecció entre diverses asseguradores privades o l'«asseguradora» pública que tenen els funcionaris de l'Estat espanyol és motiu freqüent de debat en cercles polítics, socials o fins i tot acadèmics.

Certament és molt cridaner que *de facto* es reservi aquesta facultat en exclusiva a un reduït nombre de persones dins d'un sistema que fa de la igualtat i l'equitat uns dels seus principals trets d'identitat.

MUFACE, TOT UN EXEMPLE

Tothom sap que el nostre servei públic de salut és tècnicament un sistema nacional de salut amb una descentralització gairebé absoluta de totes les funcions bàsiques de planificació, compra de serveis, prestació, avaluació i finançament exercides des de les 17 comunitats autònomes.

I tots els que no ens volem enganyar sabem que aquest sistema, a més de problemes de descoordinació i «desigualtat», té a la seva essència, com a sistema de planificació central que exclou la competència, amb finançament a través d'impostos i gratuït per al ciutadà en el moment de la prestació, greus problemes de sostenibilitat (deute continuat tots els anys de la seva existència); llistes d'espera de 549.424 pacients (a data de 31 de desembre de 2015), dels quals més del 10% esperen més de 6 mesos per ser intervinguts, o desincentivació professional (hi ha estudis molt seriosos i independents que assenyalen que fins al 60% dels metges pateixen la síndrome de *burn-out*).

Doncs, al costat d'aquesta realitat, els estudis apunten que els funcionaris que reben la prestació a través d'asseguradores privades tenen entre la meitat i una quarta part de temps d'espera; més bon estat de salut percebuda i menys presència de malalties cròniques; la desviació econòmica/pressupostària, si existeix, és assumida per les asseguradores i no per l'Estat, i els metges dels sistemes lliures no pateixen pràcticament *burn-out*.

Però aquestes evidències *objectives* i per tant científiques porten molts dels actuals polítics a concloure que cal posar fi al sistema diferenciat per als funcionaris per acabar així amb les diferències.

És a dir, en comptes d'acceptar que cal canviar el sistema cap a un de més semblant al dels funcionaris perquè dona més bons resultats, el que es vol és acabar amb el sistema MUFACE.

Calen més paraules per entendre on estem arribant en la fatal arrogància?

EDITA

Associació Catalana d'Entitats de Salut (ACES)
Muntaner, 262 - 08021 Barcelona
Tel.: +34 932 091 992 - Fax: +34 932 010 992
aces@aces.es - www.aces.es

CONSELL EDITORIAL

Cristina Contel, Frederic Llordachs, Sergi Freixes,
Lluís Monset, Joan Nadal, Odalys Peyrón,
Albert Punsola, Isidre Rodríguez

DIRECCIÓ GENERAL

Lluís Monset

REALITZACIÓ I PRODUCCIÓ EDITORIAL

Cos 12 comunicació
Rafael Ramos, 32 - 08338 Premià de Dalt
Tel.: 655 171 944
info@cos12.com - www.cos12.com

DISSENY I MAQUETACIÓ

Estudi Freixes
Santa Rosa, 26 - 08320 El Masnou
Tel.: 607 984 010
sergifreixes1@gmail.com

FOTOGRAFIA

Xavi Gómez, Miguel Sanbiaggio, Luis Tato

REVISIÓ LINGÜÍSTICA

Gemma Garrigosa

PUBLICITAT

Isidre Rodríguez
Tel.: +34 932 091 992 - 605 905 710
empreses@aces.es

DIPÒSIT LEGAL: B-15206-2012